

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

Alegere liberă și asumată

LUAREA CRUCII ȘI URMAREA LUI HRISTOS

**DUMINICA
DUPĂ ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI
LUAREA CRUCII
ȘI URMAREA LUI HRISTOS
SF. MARE MC. EUSTATIE ȘI SOȚIA
SA, TEOPISTI, CU CEI DOI FII
AI LOR: AGAPIE ȘI TEOPIST**

Dacă în Duminica premergătoare praznicului Înălțării Sfintei Cruci, Sfânta Evanghelie ne vorbea despre taina iubirii milostive a lui Dumnezeu față de neamul omenesc, arătată în coborârea sau trimiterea Fiului Său veșnic spre a mântui lumea, în Duminica de după Înălțarea Sfintei Cruci, pericopa evanghelică ne descoperă înțeleșurile adânci, duhovnicești ale asumării Sfintei Cruci în viața noastră și urmării lui Hristos cel răstignit și înviat pentru noi.

De la început pericopa evanghelică ne arată că urmarea lui Hristos este de fapt o urmare a Crucii, așa cum Hristos din iubire milostivă a acceptat și Și-a dus Crucea pe Golgota, și a sfințit-o, răstignindu-se și murind pe ea în ascultare totală față de Tatăl și în iubire negrăită față de noi, tot așa cine vrea să urmeze lui Hristos și să devină ucenicul Lui, trebuie să se angajeze personal, liber și responsabil, în smerenie și ascultare pe calea aceasta. Prin asumarea Crucii, în ascultare de Dumnezeu și lepădare de sine, el trăiește o răstignire continuă față de sine și față de plăcerile și deșertăciunile lumii, împlinind astfel cuvântul Sfântului Apostol Pavel din Gal. 6,14 „Prin crucea lui Hristos lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume.” Această trăire sub cruce, dar urmând neapărat drumul lui Hristos, îl face pe cel ce merge pe drumul Crucii în smerenie și nevoiță să ajungă a dobândi slava și bucuria vieții celei veșnice cu Hristos.

Mântuitorul ne cheamă zicând: „Cel ce vrea să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa (în fiecare zi) și să-mi urmeze mie”. Reținem că Mântuitorul accentuează chemând pe „cine vrea”, doar acesta îl poate urma pe Hristos. El nu forțează și nici nu anulează libertatea de opțiune a omului, El ne face o chemare, și noi trebuie să răspundem liber chemării de a-L urma și a deveni ucenicii Lui în lume.

Lepădarea de sine pe care o cere Domnul înseamnă în primul rând ascultare și smerenie, să nu-ți faci voia

ta, ci să zici mereu „facă-se voia Ta, Doamne”, să nu-ți urmezi calea afirmării de sine, ci a tăierii voii proprii, de multe ori egoistă și păcătoasă, și să te sincronizezi cu voia lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă ca alegerea ta să fie liberă și pusă sub lumina harului dumnezeiesc; să nu mai fii al tău în mod egoist și unilateral, ci să aparții lui Hristos. Când sinea ta este ancorată în acest ideal suprem și-ți iei crucea în fiecare zi și urmezi lui Hristos, atunci poți deveni ucenicul Lui. Crucea pe care trebuie să ți-o asumi are multe conotații: desigur nu este vorba de cruce ca obiect de purtat pe spate, ci este vorba de un sens adânc al ei, crucea ascultării și smereniei, crucea suferințelor și a necazurilor care pot veni asupra noastră, crucea suportării ocărilor ce vin de la oamenii din jurul

nostru, crucea neîmplinirii unor idealuri pe care le-am avut în viață, crucea preoției, crucea călugăriei, a văduviei, crucea căsătoriei sau crucea bolii și neputinței.

Calea Crucii nu are un înțeles exterior și limitat, ci unul profund și dinamic, fiind o luptă ascetică, în urcuș, o disciplinare a ființei noastre în harul lui Hristos și în lumina poruncilor Lui. Numai așa putem câștiga cu adevărat viața cea veșnică când pe cea de aici, trecătoare, o punem la picioarele Crucii lui Hristos și în slujirea mărturisirii Lui.

Dacă pentru iudei, cum zice Sfântul Apostol Pavel, crucea este sminteală, iar pentru elini și neamuri este nebulie, pentru noi cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu. (I Cor. 1, 18) ❖

Părintele Eugen Moraru

SFÂNȚA ÎNTÂIA MAREA MUCENIȚĂ ȘI ÎNTOCMAI CU APOSTOLII TECLA

De Sfânta Tecla ne aducem anul acesta aminte cu mai multă durere. Căci iată, „primăvara arabă”, ce a atins Siria încă din anul 2011, nu se mai sfârșește. De o parte și de alta apar forțe, militare și financiare, care alimentează și susțin fiecare parte din conflict.

Stim însă că cele mai lovite au fost comunitățile creștine din Siria. Deși aici creștinismul nu are dată de naștere: el este aproape bimilenar, iar creștinii au existat pe aceste locuri încă dinaintea de a veni Sfântul Pavel cu intenția de a-i găsi și prizonieri pe creștinii de aici. La Damasc Sfântul Pavel primește botezul creștin. În Antiohia creștinii s-au numit prima oară așa, iar sfinții martirii sau Sfinții Părinți antiohieni sunt foarte cunoscuți: Andrei Criteanul, Serghie și Vah, Efreim Sirul, Isaac Sirul, Ioan Damaschin, Roman Melodul, Simeon Stâlpnicul, sunt doar câțiva din cei care au scris pagini de istorie creștină și au intrat în calendar. Nu putem să nu-l amintim pe Sfântul Ioan Gură de Aur, cel mai strălucit reprezentant al școlii antiohiene, căruia Biserica Ortodoxă Română i-a dedicat chiar un an comemorativ, 2015.

Despre Sfânta Tecla știm că s-a născut în secolul I d.Hr., la Iconium (astăzi Konya, în Turcia), din părinți înstăriți. După ce l-a ascultat pe Sfântul Apostol Pavel, pe când acesta propovăduia în casa lui Onisifor, despre feciorie, ea s-a hotărât să-l urmeze pe Hristos și a renunțat la intenția de a se mărita. Mama sa, Teocleia, și Tamir, logodnicul ei, s-au opus acestei decizii, iar acuzațiile lor, aduse în fața guvernatorului provinciei, au dus la întemnițarea Sfântului Apostol Pavel. Atunci, Sfânta Tecla a plecat de acasă, departe, ca să îl asculte pe Sfântul Pavel propovăduind în închisoare, plătindu-i pe gardieni cu bijuteriile sale pentru a putea pătrunde în închisoare.

La proces, Sfântul Pavel a fost alungat din oraș, dar Sfânta Tecla a refuzat să se răzgândească, cu toate lacrimile, amenințările și argumentele pe care mama ei și guvernatorul le-au putut aduce. Ea era neclintită în hotărârea ei de a-L urma pe Iisus Hristos mirele. Atunci, mama ei, înfuriată, l-a convins pe judecător să o

condamne la moarte prin ardere de vie. Încurajată de dragostea ei pentru Hristos, ea a făcut semnul Crucii peste flăcări și a fost înconjurată de lumină, rămânând neatinsă de flăcări. Ploaia și grindina au stins focul și, împreună cu tunetele, au dus la îndepărtarea celor care doreau să o omoare pe Tecla.

Ea i-a găsit pe Pavel și pe însoțitorii lui, inclusiv pe Sfântul Apostol Barnaba, care se ascundeau într-o peșteră din apropierea orașului. Împreună cu ei a mers să propovăduiască Evanghelia lui Hristos în Antiohia, făcând multe minuni și suferind numeroase chinuri de-a lungul vieții ei pentru slava lui Dumnezeu. După aceea, cu binecuvântarea Sfântului Pavel, Sfânta Tecla s-a retras într-o regiune pustie și aspră din Seleucia Isauriei, unde a continuat să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu și să-i vindece pe fiii Lui.

Pe locurile în care a pustnicit, a fost înălțată o mănăstire: Mănăstirea Sfânta Tecla din Maaloula. Aici se află și moaștele Sfintei Tecla.

Tot aici, în anul 2009 a ajuns un grup de pelerini din parohia Șerban Vodă însoțiți de Părintele Dinu Pompiliu. Cităm câteva din amintirile Părintelui, așa cum au apărut ele în ziarul Lumina chiar atunci când maicile de la această mănăstire fuseseră răpite de islamiști în decembrie 2013. Cu rugăciuni la Sfânta Tecla ele au fost eliberate în martie 2014.

«În anul 2009, din mila lui Dumnezeu, călătorind pe urmele Sfântului Apostol Pavel, am ajuns împreună cu credincioșii și ne-am închinat la locul convertirii și în biserica în care s-a botezat marele Apostol al neamurilor, gura lui Hristos, dumnezeiescul Pavel (n.r. Damasc).

Ne-am îndreptat spre Ma'lula, unde o biserică veche amintea de gloria de odinioară a creștinismului ortodox din Siria. Ma'lula este localitatea care număra în vremea aceea aproape 3.000 de suflete

care mai vorbeau încă limba aramaică, vorbită de Mântuitorul Iisus Hristos. Momente de mare bucurie pentru toți pelerinii, să auzim vorbindu-se în aramaică, să le ascultăm cântările, care izbitor semănau cu ale noastre, încât ne-am simțit aproape ca acasă. Sufletul cald al acestor oameni, slujba, obiectele din muzeu, frescele, iconografia, toate ne-au înălțat spre Dumnezeu, mai ales atunci când, în limba aramaică, ne-au cântat „Tatăl nostru”.

Am continuat drumul nostru spre Mănăstirea „Sfânta Tecla”, zidită în cinstea ucenicei Sfântului Apostol Pavel. Clădirea aproape bizantină a bisericii, care ne aduce aminte de mănăstirile ortodoxe de altădată, n-a făcut altceva decât să ne introducă în atmosfera de taină a rugăciunii. Eram printre puținii români care călătoream la această mănăstire. Am avut bucuria, atunci, să cunosc întreaga obște a mănăstirii, în frunte cu maica stareță, Pelaghia. Călugărițe care și-au închinat viața lui Dumnezeu, smerite, în sărăcie și ascultare și în frumoasa curățenie care se cuvine fiecărui creștin, ne-au impresionat mult prin ospitalitatea lor. Ne-am simțit ca acasă; ne-au vorbit despre minunile săvârșite de Sfânta Tecla și de răspândirea creștinismului ortodox într-o lume a islamului. Erau pline de încredere în Dumnezeu și simțeau că prin lupta lor în această zonă vor primi de la El cununa cea neveștejită a mării.

Azi Ma'lula și mănăstirea sunt distruse. Să ne rugăm ca pacea să coboare peste aceste locuri, biserica siriană să supraviețuiască, iar atacurile și distrugerile islamiștilor asupra bisericilor și creștinilor din Siria să înceteze! Iar Siria să redevină „acasă” pentru toți sirienii. ❖

SFÂNTUL VOIEVOD NEAGOE BASARAB

Domnitorul iubitor de pace și isihie

Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în 2008 „privind la evlavia și viața duhovnicească bineplăcută lui Dumnezeu a Sfântului Voievod Neagoe Basarab, luând aminte la mărturisirea învățăturii ortodoxe, la râvna lui pentru zidirea de biserici și de mănăstiri, la ajutorarea Bisericilor Ortodoxe din Răsărit, precum și la lucrarea sa pentru pace și căutând folosul duhovnicesc al poporului dreptcredincios”.

Sfântul Neagoe Basarab a fost unul din cei mai de seamă voievozi români. Descendent al Craioveștilor, a fost domnitor al Țării Românești între 1512 și 1521. Politica Sfântului Neagoe Basarab a fost lupta pentru întărirea puterii centrale, organizarea militară, diplomație și dezvoltarea economică a țării, dar și inițierea și sprijinirea vieții culturale. De aceea, a continuat activitatea tipografică începută de Radu cel Mare, a dat la tipar „prima creație de valoare universală a literaturii române, un adevărat testament duhovnicesc, pedagogic, filosofic și enciclopedic”: „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie”. De asemenea, ne-a lăsat moștenire biserici și mănăstiri, între care cea mai strălucită este Mănăstirea Curtea de Argeș.

Ucenic al Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, a adus în țară sfintele sale moaște de la mănăstirea athonită Dionisiu. Tot în timpul domniei sale, la 16 august 1517, a doua zi după târnosirea ctitoriei lui Neagoe Basarab la Curtea de Argeș, a avut loc prima canonizare de pe teritoriul țării noastre, a Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, întrucât, nota biograful său, starețul Gavriil, protosul Sfântului Munte Athos, „sfântul face zi de zi minuni”. Sfântul Voievod Neagoe Basarab a plecat la Domnul la 15 septembrie 1521, fiind înmormântat în ctitoria sa din Curtea de Argeș. Este prăznuit în data de 26 septembrie.

Nicolae Iorga l-a numit „domn cu apucături împărătești... domn cu atâta dor de frumusețe, cum nu mai avusesem altul înainte de dânsul”. Prin înțeleaptă cărmuire, domnitorul ocupă un loc de cinste în galeria bărbaților iluștri ai neamului.

Deși dedicată fiului său, lucrarea sa „Învățăturile...” este destinată tuturor urmașilor săi la cărmuirea Țării, actuală până în zilele noastre, un adevărat testament menit să arate cum să se conducă pe sine întâistătătorul și cum să-și conducă supușii. Fără a neglija prerogativele domnești, voievodul se preocupă de viața spirituală a poporului său, conștient că misiunea sa nu

este doar de a governa un stat, ci de a conduce spre Dumnezeu, din mila Căruia i-a fost dat să ocupe jilțul domnesc. Prin învățăturile laice, Neagoe îi arată cum să conducă pe supușii săi, iar prin povețele religioase, îi arată cum să se conducă pe sine.

Cea dintâi idee care devine, de fapt, laitmotivul operei este originea divină a puterii domnești, conștiința domnitorului că este „unsul lui Dumnezeu”.

Grija pentru Sfintele Scripturi din partea unui conducător laic în exercițiul domniei este o soluție pentru orice formă de guvernământ, actuală în orice epocă. Credința, nădejdea și dragostea, la care adaugă iertarea și pacea, alcătuiesc lucrurile bune, cărora le opune desfrânarea, viclenia, mânia și alte păcate asemenea lor. Îndemnul unui suveran de a cinsti sfintele icoane este încă un argument pentru faptul că, astăzi, ne închinăm icoanei Sfântului Neagoe Basarab însuși și îl avem drept mijlocitor în rugăciunile noastre.

Cuvântul domnitorului, în special pentru supușii săi, poate avea autoritatea unei legi. Politica lui Neagoe Basarab este una a rugăciunii, cerând ajutor divin înainte de orice decizie. Smerenia domnească face ca orice succes să fie pus pe seama ajutorului divin, pentru a nu cădea în extrema autosuficienței. Îngăduitorul, ajutorul și judecătorul unui conducător lumesc este Dumnezeu. Curăția, smerenia, rugăciunea, milostenia și lauda lui Dumnezeu aduc ajutor divin în pastorație, în timp ce trufia aduce osândă.

Sfântul Mitropolitul Teodosie de la Mănăstirea Brazi

Canonizat solemn la 5 octombrie 2003, are zi de pomenire 22 septembrie.

De loc din apropierea Mănăstirii Brazi, s-a născut în prima jumătate a secolului al XVII-lea din părinți răzeși.

La 18 ani intră în Mănăstirea Brazi și este călugărit la Mănăstirea Bogdana.

Monah evlavios, cu o inteligență deosebită, cunoscând bine Sfânta Scriptura și Scrierile Sfinților Părinți, este ales Episcop în anul 1669 la Rădăuți. În 1671 va păstori Episcopia Romanului, iar în 1674 este ales Mitropolitul Moldovei, pe scaunul vacantat prin plecarea lui Dosoftei în Polonia.

Pentru că domnul Moldovei Dumitrașcu Cantacuzino pusese bir mare asupra moldovenilor dar și a mănăstirilor, Mitropolitul Teodosie îndrăznește să-l întrebe: „Ce sunt acestea Măria Ta, au semeni lui Antihrist?”. Și domnul mâniindu-se îl scoate din scaun cu necinste și-l închide, zice cronicarul Ion Neculce.

Întorcându-se Mitropolitul Dosoftei îl eliberează din închisoare. Sfântul Teodosie se retrage la Mănăstirea Brazi și ridică aici o biserică frumoasă, cu hramul Sfântul Gheorghe, unde rânduiește slujbe monahale

de zi și de noapte. În anul 1691 Mitropolitul Teodosie face o „Diată” în care scrie că a ridicat mai multe locașuri pe care le știe Dumnezeu și lasă toate donațiile pe care le-a primit de la credincioși pentru mănăstiri, ucenicului său, Diaconul Laurențiu, ca să mai facă două mănăstiri.

Dar în anul 1694 o hoardă de tătari răzleți pătrund în Mănăstirea Brazi, îl chinuie cumplit pe Sfântul Teodosie ca să le dea odoarele și banii și neprimind nimic, îi taie capul. Era după „Ziua Crucii”. Este înmormântat în Biserica Sfântul Gheorghe, ridicată de Sfântul Teodosie, care în timp se va ruina. Abia în anul 1842 osemintele sale vor fi dezgropate de Ieroschimonahul Dimitrie, starețul Mănăstirii Brazi, și reînchinate în Peștera de jos, ridicată de primii pustnici ai Mănăstirii Brazi, Teofilact și Sava. Atunci se afla acolo și Cuviosul Antipa de la Calapodești care va mărturisi: „M-am învrednicit a vedea aceste moaște, eu le-am atins și erau bine mirositoare”.

Sfântul Teodosie a fost întotdeauna cinstit cu evlavie de creștini, iar canonizarea sa a fost un moment așteptat. Azi Mănăstirea Brazi refăcută și pictată minunat adăpostește moaștele sale, care acum sunt la vedere. ❖

SFÂNTUL CUVIOS SILUAN ATONITUL

„Ține mintea în iad și nu deznădăjdui!”

Acest Siluan, cetățean al Ierusalimului cel ceresc, s-a ivit din părinți cucernici de pe pământul Rusiei în satul numit Sovsk, ținând de Mitropolia Tambovului. S-a născut în anul 1866, și din tinerețe a fost chemat la pocăință de Însăși prealăudata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria.

A jungând la 27 de ani, a părăsit grijile lumii și întărindu-se la drum cu rugăciunile celui între sfinți Părintele Ioan din Kronstadt, a ajuns la Muntele Athos, luând asupra-și jugul cel monahicesc în Mănăstirea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon.

A primit rugăciunea neîncetată

Dăruindu-se din tot sufletul lui Dumnezeu, în puțină vreme nu numai a primit rugăciunea cea neîncetată în dar de la Preasfânta de Dumnezeu Născătoare, dar și negrăitei dumnezeiești arătări în slavă a Domnului nostru Iisus Hristos s-a învrednicit, în cinstita biserică a Sfântului Prooroc Ilie care se afla în moara zisei mănăstiri.

I S-a arătat Hristos

Stingându-se însă primul har și cuprins fiind cel precucios de plâns mare, și de multe ori fiind părăsit de Dumnezeu și dat ispitirilor vrăjmașilor celor înțelegători, vreme de 15 ani urmând pașilor lui Hristos, „cereri și rugăciuni către Cela ce putea să-l mântuiască pe dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând” (Evr 5,7), învățat de Dumnezeu fiind (vezi In 6,45), de Sus a auzit glasul Dătătorului de Lege: „Ține-ți mintea în iad și nu deznădăjdui”, pe care păzind ca pe un nemincinos îndreptar, alergat-a în calea lui Antonie, lui Macarie, lui Sisoe, lui Pimen și a celorlalți preaslăviți dascăli ai pustiei, a căror măsură și ale căror dăruiri a atins, arătându-se un învățător apostolicesc și prooroces, viu fiind și după moarte.

Ucenicul Sofronie Saharov l-a făcut cunoscut

Lăsat-a și scrieri pline de har și de Duhul Sfânt, pe care le-a făcut arătate ucenicul și învățacelul lui, Starețul Sofronie, întemeietorul și arhimandritul celei din insula Britaniei mănăstiri (n.r. - de la Essex) a binecredincioșilor ortodocși. Avva Sofronie a scris viața și învățătura Cuviosului Siluan pe larg și cu de-amănuntul la începutul cărților dumnezeieștilor și preadulcilor lui scrieri.

Care carte învață, precum este cu puțință celor ce citesc să cunoască și să vadă, ce fel a fost acest nevoitor al Domnului, căci murind vieții întru totul, dobândit-a pe Hristos, precum zice Sfântul Pavel, viind într-însul (Ga 2, 20).

Propovăduitor al iubirii de dușmani

Căci a fost acest minunat bărbat „blând și smerit cu inima” (Mt 11, 29), înflăcărat rugător către Dumnezeu pentru mântuirea tuturor oamenilor, și un propovăduitor neasemuit al dragostei pentru vrăjmași, care este întărirea cea mai neîndoielnică cu puțință a venirii Duhului, cu adevărat Cel dumnezeiesc.

Mutatu-s-a de la moarte la viață acest fericit Cuvios Siluan, împlinit în zile după Duhul, pe 24 septembrie 1938. ❖

Sinaxar; Text adaptat

Din învățăturile Cuviosului Siluan Atonitul

❖ În Postul Mare, în timpul vecerniei, la Vechiul Russikon, Domnul i-a dat unui monah să vadă pe ieromonahul Avraamie în chipul lui Hristos. Bătrânul duhovnic luase epitrahilul și se pregătea să-l mărturisească. Când monahul acela a venit în locul unde se fac mărturisirile, s-a uitat la duhovnic, un bătrân cu părul alb, și a văzut că fața lui era tânără ca a unui băiat și strălucea cu totul și era asemenea lui Hristos. Atunci monahul a înțeles că duhovnicul stă (își săvârșește slujirea sa) în Duhul Sfânt și că prin Duhul Sfânt îi sunt iertate păcatele celui ce se pocăiește.

❖ Dacă oamenii ar vedea în ce slavă slujește preotul, atunci la această vedere ar cădea la pământ; și dacă preotul însuși s-ar vedea în ce slavă cerească stă (își săvârșește slujirea sa), ar deveni un mare nevoitor (ascet), ca să nu întristeze cu nimic harul Duhului Sfânt care viază în el.

❖ Și noi, oile, chiar dacă nu avem decât puțin har, suntem însă toți asemenea Domnului. Oamenii nu cunosc aceste taine, dar Ioan Teologul a

spus limpede: „Vom fi asemenea Lui” (1 In 3, 2), și aceasta nu numai după moarte, ci încă de acum, fiindcă Domnul Cel Milostiv a dat pe pământ pe Duhul Sfânt și Duhul Sfânt viază în Biserica noastră; El viază în păstoriile cei neprihăniți, viază în inima credincioșilor și învață sufletul nevoința [asceza], dă puterea de a împlini poruncile Domnului, ne conduce la tot adevărul și îl face pe om atât de frumos, încât omul se face asemenea Domnului.

❖ Când Domnul vrea să mângâie un suflet întristat, îi dă bucurie, lacrimi, străpungerea inimii și pacea sufletului și a trupului; și uneori Se arată pe Sine însuși sufletului.

❖ În inima care se roagă rugăciunea țâșnește fără nici o constrângere; Harul însuși săvârșește rugăciunea din inimă. Tu însă, smerește-te cât poți de mult; ține mintea ta în inimă și în iad. Cu cât mai mult te vei smeri, cu atât mai multe daruri vei dobândi de la Dumnezeu. ❖

Cuviosul Siluan Athonitul - Între iadul deznădejdi și iadul smereniei

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 20 - 27 SEPTEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 20 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 23 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 25 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 26 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Duminică 27 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 18-a după Rusalii (Pescuirea minunată) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI